Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

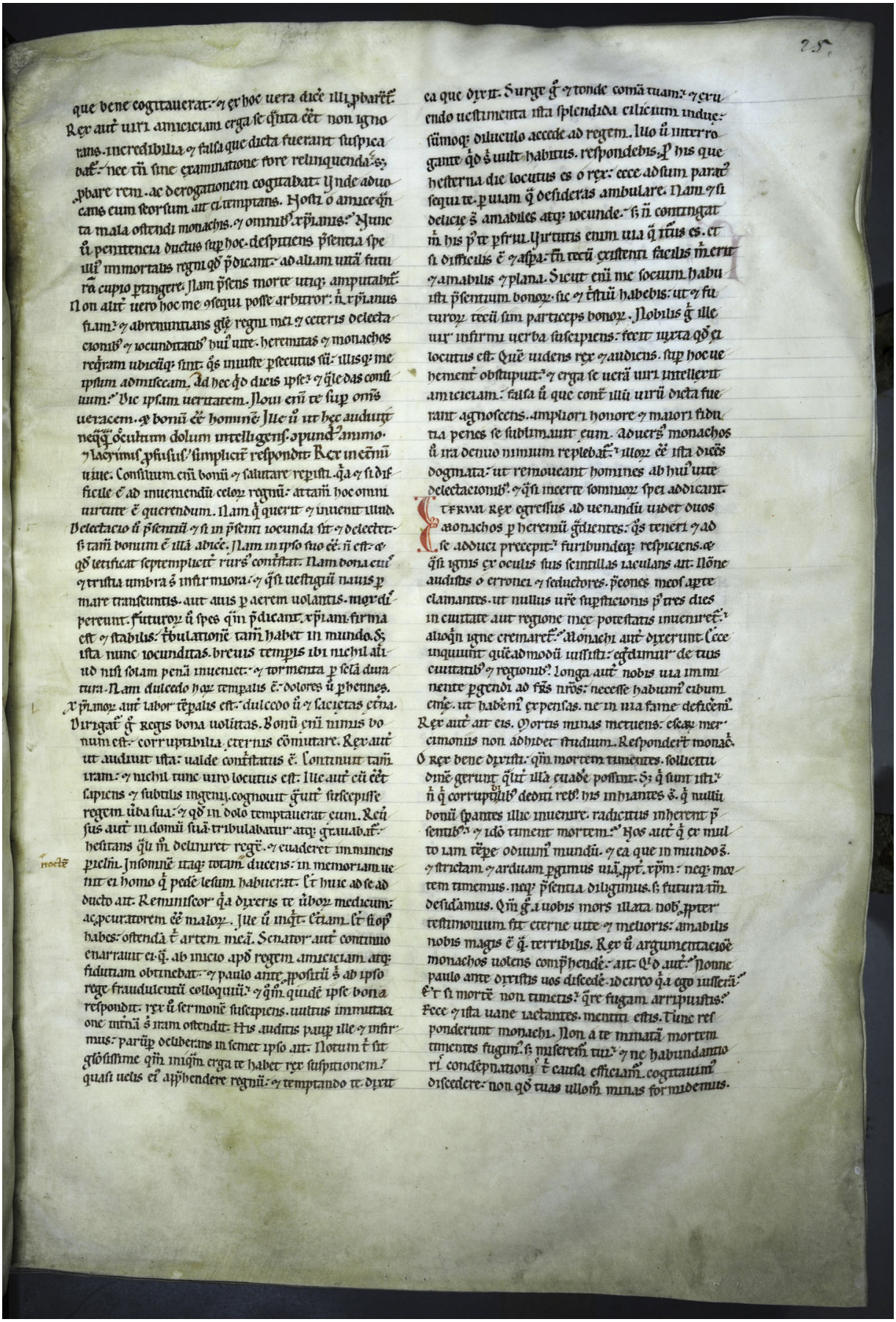

que bene cogitauerat. et ex hoc uera dicere illi probare.
Rex autem uiri amicitiam erga se cuncta cert non igno
rans. incredibilia et falsa que dicta fuerant suspica
bat. nec tm sine examinatione fore relinquenda es.
probare rem. ac derogationem cogitabat. Vnde aduo
cans eum seorsum aut ei temptans. Nosti o amice cun
cta mala ostendi monachis. et omnibus xpianis. Nunc
ut penitencia ductus sup hoc despiciens presentia spe
ui immortalis regni quod promittunt. ad aliam uitam futu
ram cupio pungere. Iam presens morte utiq; amputabit.
Non autem uero hoc me osequi posse arbitror. in xpianus
sum. et abrenuntians gehenne regni mei et ceteris delecta
cionibus et iocunditatibus huius uite. heremitas et monachos
regnum ubicuq; sunt. qs inuiste pecunias sui. illisq; me
ipsum admiscam. Ad hec quid dicis ipse. et quid das consi
lium. Hic ipsam ueritatem. Nouit enim te sup omnis
ueracem. et bonum esse hominem. Ille ut hec audiuit
neq; oculum dolum intelligens. profunda animo.
lacrimis profusis simplicit respondit. Rex in cunctis
uiue. Consilium enim bonum et salutare repperisti. qa et si dif
ficile est ad inueniendum celorum regnum. attamen hoc omni
uirtute est querendum. Nam qui querit. et inuenit illud.
Delectacio ut presentis. et si in presenti iocunda sit. et delectet.
si tamen bonum est illa abicere. Nam in ipso suo esse. ni est. et
quod letificat septemplicit rursus constat. Nam bona cum
et tristia umbra sui instar mora. et qsi uestigium nauis p
mare transeuntis. aut auis p aerem uolantis. mox di
pereunt. futurorum ut spes qm promittunt. xpiam firma
est et stabilis. tribulationem tamen habet in mundo. Sed
ista nunc iocunditas. breuis temporis ibi nichil alii
ud nisi solam penam inueniet. et tormenta p scla dura
tura. Nam dulcedo hac temporalis est. dolores ut phennes.
Xpianorum autem labor temporalis est. dulcedo ut sacietas eterna.
Virgatur ergo regis bona uolintas. Bonum enim minus bo
num est. corruptibilia eternis comutare. Rex autem
ut audiuit ista. ualde constatus est. continuit tam
tiam. et nichil tunc uiro locutus est. Ille autem cum esset
sapiens et subtilis ingenii. cognouit quod suscepisse
regem uba sua. et quod in dolo temptauerat eum. Rei
sus autem in domui sua tribulabatur. atq; grauabat.
hesitans qu in deliuret regem. et cuaderet in minens
puellm. Insomne utq; totam ducens. in memoriam ue
nit ei homo qui pedes lesum habuerat. Et huic ad se ad
ducto ait. Reminiscor qa dixeris te uobis medicum.
ac peuratorem esse malorum. Ille ut inquit. Etiam. Et si quos
habes. ostenda tu artem meam. Senator autem continuo
enarrauit ei. qm. ab initio apud regem amicitiam atq;
fiduciam obtinebat. et paulo ante apostrui es ab ipso
rege fraudulentum colloquium. et qm quidem ipse bona
respondit. rex ut sermonem suscipiens. uultus immutaci
one minus sum ostendit. His auditis paup ille et infir
mus. paruip deliberans in semet ipso ait. Notum est sit
gloriosissime qm inimicum erga te habet rex suspitionem.
quasi uelis eum apprehendere regnum. et temptando te dixit
ea que dixit. Surge ergo et tonde comam tuam. et cru
ndo uestimenta ista splendida cilicium indue.
simoq; diuiculo accede ad regem. Illo ut interro
gante quod sciuit habitus. respondebis. Propter hes que
hesterna die locutus es o rex. ecce adsum paratus
sequi te. p uiam quam desideras ambulare. Nam si
deuicie sunt amabiles atq; iocunde. si ui contingat
in his p te pfrui. Vir tutis enim uia quam eligis es. et
si difficilis est et aspa. tm recti existenti facilis inerit
et amabilis et plana. Sicut enim me socium habu
isti presentium bonorum. sic et futuri habebis. ut et fu
turorum recti sim particeps bonorum. Nobilis ergo ille
uir infirmi uerba suscipiens. fecit iuxta quod ei
locutus est. Quem uidens rex et audiens. sup hoc ue
hement obstupuit. et erga se uerum uiri intellexit
amicitiam. falsa ut que contra illum uiri dicta fue
rant agnoscens. ampliori honore et maiori fidu
cia penes se sublimauit eum. aduersus monachos
ut ira denuo nimium repleba. illorum esse ista dicens
dogmata. ut reinoueant homines ab huius uite
delectacionibus. et qsi incerte somniorum spei addicant.
Tertia rex egressus ad uenandum uidet duos
monachos p heremum gradientes. qs teneri et ad
se adduci precepit. furibundeq; respiciens. et
qsi ignis ex oculis suis scintillas iaculans ait. Nonne
audistis o eruonei et seductores. pcones meos aperte
clamantes. ut nullus ure supticionis p tres dies
in ciuitate aut regione mea potestatis inueniret.
aliqn igne cremaret. Monachi autem dixerunt. Ecce
inquiunt quemadmodum iussisti. egredimur de tuis
ciuitatibus et regionibus. longa autem nobis uia immi
nente pgendi ad fres nros. necesse habuimus cibum
emere. ut habentes expensas. ne in uia fame deficiemus.
Rex autem ait eis. Qortus minas metuens. esse mer
cimonius non adhibet studium. Respondent monachi.
O rex bene dixisti. qm mortem timentes. sollicitu
dine gerunt qtenus illa euadere possint. Sed quia sunt isti.
non quia corruptibilibus dedimus res. his inhiantes et. quia nullum
bonum spantes illic inuenire. radicitus inherent p
sentibus. et ideo timent mortem. Hos autem qui ex mul
to iam tempore odiuimus mundum. et ea que in mundo sunt.
et strictam et arduam pgimus uiam. pter. xpm. neq; mor
tem timemus. neq; presentia diligimus. sed futura tm
desideramus. Qm ergo a nobis mors illata nos pter
testimonium fit eterne uite et melioris. amabilis
nobis magis est quam terribilis. Rex ut argumentacione
monachos uolens comprehendere. ait. Quid autem. Nonne
paulo ante dixistis uos discedere. ideo quia ego iussera
et si mortem non timetis. quare fugam arripuistis.
Ecce et ista uane iactantes. mentiti estis. Tunc res
ponderunt monachi. Non a te minatam mortem
timentes fugimus. sed miserem tui. et ne habundantio
ri concepnationis tue causa efficiamur cogitauimus
discedere. non quod tuas ullorum minas formidemus.

noctem